

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte –Svetlana Filincova

Judecători – Galina Stratulat, Dumitru Mardari, Mariana Pitic, Ala Cobăneanu

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului Anatolie Dubița și de avocatul Elena Comarnițaia în interesele inculpatului Anatolie Dubița împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe

Dubița Anatolie XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.08.2016 – 20.12.2017 (prima instanță);
2. 22.02.2018 – 19.06.2018 (instanța de apel);
3. 23.11.2018 – 19.02.2019 (instanța de recurs ordinar);
4. 25.03.2019 - 20.06.2019 (instanța de apel);
5. 02.10.2019 - 21.01.2020 (instanța de recurs ordinar);
6. 25.03.2020 - 28.10.2020 (instanța de apel);
7. 13.01.2021 - 17.06.2021 instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 20 decembrie 2017, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Anatolie Dubița a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani și 3 luni închisoare, art. 179 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 201¹ alin. (4) Cod penal la 10 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Au fost admise parțial acțiunile civile și de la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Trofim Ciotu și Valentina Ciotu câte 15.000 lei prejudiciu moral pentru fiecare și 2500 lei cheltuieli pentru asistența juridică, în beneficiul succesorului părții vătămate XXXXX XXXXX 34.270 lei prejudiciul material, 500.000 lei prejudiciul moral, 2500 lei cheltuieli pentru asistența juridică și 3000 lei despăgubiri pentru întreținerea copilului minor, de la 08 februarie 2017 până la

atingerea majoratului.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că conform rechizitoriului, la 27 martie 2016, în jurul orei 14:00, inculpatul Anatolie Dubița, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul comiterii unui act de huliganism, aflându-se în gospodăria lui Trofim Ciotu și Valentina Ciotu, din sat. XXXXX r-nul XXXXX, încălcând grosolan liniștea și ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența altor persoane, a inițiat o ceartă cu ultimii, numindu-i cu cuvinte necenzurate, motiv servind faptul că Valentina Ciotu i-a interzis să intre în casă.

Prelungind acțiunile huliganice și manifestând o obrăznicie deosebită, Anatolie Dubița le-a aplicat acestora multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i Valentinei Ciotu conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1689/D din 30 iunie 2016, vătămare neînsemnată sub formă de echimoză la nivelul pleoapei superioare ochiului stâng, lui Trofim Ciotu conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1690/D din 30 iunie 2016, i-au fost cauzate vătămare corporală ușoară sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală, plagă contuză regiunea frontală, acțiuni care ulterior au fost curmate de către Olga Carabeț, Valeriu Bîtca și Pavel Rusu.

Tot el, la 27 martie 2016, în jurul orei 14:00, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliu persoanei, fără consimțământul acesteia, a pătruns ilegal în ograda gospodăriei lui Trofim Ciotu și Valentinei Ciotu, amplasată în sat. XXXXX r-nul XXXXX, astfel încălcând drepturile prevăzute de art. 29 Constituția R. Moldova, privind inviolabilitatea domiciliului, iar la cerința proprietarilor de a părăsi domiciliul a refuzat, aplicând violența fizică față de Trofim Ciotu și Valentina Ciotu.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1689/D din 30 iunie 2016, Valentinei Ciotu i-a fost cauzată vătămare neînsemnată sub formă de echimoză la nivelul pleoapei superioare ochiului stâng, iar lui Trofim Ciotu conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1690/D din 30 iunie 2016, i-au fost cauzate vătămare corporală ușoară sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală, plagă contuză regiunea frontală.

Tot el, la 21 ianuarie 2017, în jurul orei 21:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul comiterii omorului concubinei XXXXX XXXXX, care conform prevederilor art. 133¹ Cod penal este membru de familie, s-a deplasat la magazinul alimentar „Garant Iovu” situat în sat. XXXXX r-nul XXXXX unde ultima activa în calitate de vânzătoare.

Ajungând în incinta magazinului, a servit băuturi alcoolice, după care a inițiat un conflict cu aceasta din motive de gelozie. Continuând acțiunile criminale, după ce XXXXX XXXXX a închis magazinul și se deplasa spre domiciliu pe traseul Chișinău - Cimișlia, situat în preajma sat. Răzeni, în direcția or. Cimișlia, urmărind-o, a ajuns-o din spate și a apucat-o cu ambele mâni de gât sugrumând-o, apoi i-a aplicat intenționat cu premeditate și deosebită cruzime mai multe lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, în deosebi în regiunea capului în urma

căror aceasta a decedat, după care cadavrul l-a aruncat în șanțul de scurgere de pe marginea traseului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 19D/187 din 11 mai 2017, s-a conchis că moartea XXXXX XXXXX a survenit cu cca. 24-32 ore, în rezultatul asfixiei mecanice prin sugrumare, echimoze și excoriații pe gât, fractura cornului mare drept a osului hioid și cartilajului tiroidian stâng al laringelui cu hemoragii pronunțate în țesuturile moi adiacente, asociate cu hemoragii punctiforme în conjunctive palpebrală, peteșii subpleurale și subepicardiale (petele lui Tardieu), hemoragii pe uvulă, traumă cranio-cerebrală închisă, hemoragii pericraniene de culoare roșii-închise, sector masiv hemoragie, în lobul temporal pe dreapta, urme de conținut hemoragic în ventriculii laterali, excoriații și echimoze pe cap, gât, membre superioare și ca rezultat al comprimării formațiunilor neurovasculare ale gâtului, realizată prin intermediul mâinii sau mâinilor agresorului care are legătură causală directă cu survenirea decesului și în comun se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța a reținut că pe episodul de huliganism și violarea de domiciliu, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza:

- art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiune săvârșită cu aplicarea violenței;

- art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșite de către o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism.

Totodată, pe episodul omorului intenționat, acțiunile inculpatului au fost recalificate de la art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) la art. 201¹ alin. (4) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale soldată cu decesul victimei.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procurorul în Procuratura r-lui Ialoveni, Vasile Danu, a declarat apel și apel suplimentar, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal la 14 ani închisoare, iar conform art. 84 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare.

Apelantul a invocat că, instanța a încadrat corect acțiunile inculpatului pe art. 179 alin. (2) și 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, dar ilegal a recalificat acțiunile lui de la art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) la art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Deși victima, concubina cu inculpatul fiind membru de familie, în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine că Anatolie Dubița a acționat cu intenție, urmărind scopul comiterii omorului cu premeditate asupra unui membru al familiei cu o deosebită cruzime, prin sugrumare, deci a prevăzut și a dorit

survenirea decesului ei, și-a garantat atingerea consecințelor dorite, deci a comis o infracțiune clasică de omor intenționat.

Mai mult, acesta a indicat că instanța nu a ținut cont că inculpatul a comis trei infracțiuni, dintre care una face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, omorului săvârșit prin sugrumare ca fiind una din metodele se demonstrează manifestarea cruzimii deosebite, cu bună știință asupra unui membru al familie, acțiuni săvârșite sub influența alcoolului, care conform prevederilor art. 77 Cod penal sunt circumstanțe agravante.

2.2. Avocatul Larisa David, reprezentantul succesorului părții vătămate și a părților civile/vătămate, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal la 30 de ani închisoare, cu executare, și menținerea sechestrului aplicat în cadrul urmăririi penale pe bunurile, mijloacele bănești, conturile bancare ale inculpatului pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune

Apelanta a invocat că, în situația în care instanța a considerat că încadrarea juridică a faptelor inculpatului contravine stării de fapt, urma să porceadă la examinarea cauzei în procedură generală, însă a acceptat examinarea în procedură simplificată.

Concluzia instanței privind recalificarea acțiunilor din lipsa intenției de omor este neîntemeiată și ilegală, ori, se combate prin probele administrate, conform căror, fiind certați, inculpatul a comis omorul intenționat al concubinei cu premeditare și deosebită cruzime, infracțiune prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, însă nu de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, urma să fie luate în considerare circumstanțele cauzei, faptul că a comis omorul cu premeditate, anterior amenințând victima că o va omori, agresând-o deseori, ultima dată cu câteva zile în urmă de la omor, la 14 ianuarie 2017, pentru ce a fost sancționat contravențional, personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni cu aplicarea violenței și ulterior iarăși a comis infracțiune față de Trofim Ciotu și Valentina Ciotu agresându-i, pentru ce a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2), 287 alin. (2) Cod penal și în timpul examinării cauzei, o agresat-o pe concubină, după ce comite omorul acesteia cu premeditate și cruzime, ce atestă pericolul mare social al acestuia, caracterul recidiv al acțiunilor infracționale a inculpatului, de asemenea urmează a fi luat în considerare caracterul și pericolul social al infracțiunilor săvârșite, faptul că nu și-a cerut nici scuze, doar formal a declarat că se căiește cu scopul reducerii pedepsei, având un comportament arogant și disprețuitor pe parcursul examinării cauzei, nu a recuperat și nici nu a încercat să recupereze prejudiciul cauzat, fapte, circumstanțe ce atestă și impune aplicarea pedepsei cele mai aspre de 30 ani închisoare.

2.3. Succesorul legal al părții vătămate, XXXXX XXXXX, care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie condamnat în baza de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, la 30 ani închisoare, cu executare.

Apelanta a invocat că, instanța de judecată greșit și neîntemeiat a reținut o altă situație și încadrare juridică pe capătul de acuzare de omor a fiicei, iar la stabilirea pedepsei urma de a lua în considerare circumstanțele cauzei.

2.4. Avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 84 Cod penal în coroborare cu art. 364¹ Cod de procedură penală, aplicând lui Anatolie Dubița o pedeapsă neechitabilă.

Ca urmare, prima instanță la individualizarea pedepsei, în toate cazurile a aplicat inculpatului maximul pedepsei prevăzute de lege. Mai mult ca atât, chiar dacă art. 287 alin. (2) și 179 alin. (2) Cod penal prevăd și alte pedepse mai blânde, cum este muncă neremunerată și amendă, prima instanță în ambele cazuri a aplicat cea mai aspră pedeapsă prevăzute de infracțiunile ce i se incriminează acestuia.

Prima instanță a comis o eroare de drept la individualizarea pedepsei prin faptul că nu a apreciat că inculpatul este pentru prima dată supus răspunderii penale, a recunoscut vina integral și s-a căit sincer de cele comise.

Totodată, prima instanță a stabilit quantum exagerat pentru sumele dispuse a fi încasate cu titlu de prejudiciu material și moral.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, apelul avocatului Serghei Postica a fost respins ca nefondat și admise celelalte apeluri, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Anatolie Dubița a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal la 13 ani închisoare, art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare și art. 179 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

4. Decizia instanței de apel din 19 iunie 2018, a fost contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Avocatul Larisa David - reprezentantul succesoriului victimei și părților civile care a solicitat casarea parțială a acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal la 30 de ani închisoare, cu dispunerea menținerii sechestrului aplicat în cadrul urmăririi penale pe bunurile, mijloacele bănești, conturile bancare ale inculpatului pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

4.2. Succesorul părții vătămate, XXXXX XXXXX, care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Anatolie Dubița să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, la 30 de ani închisoare.

4.3. Avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului, care a solicitat

casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, or instanțele nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 84 Cod penal, în coroborare cu art. 364¹ Cod de procedură penală, aplicându-i lui Anatolie Dubița o pedeapsă inechitabilă și cea mai aspră prevăzută de sancțiunea articolelor ce i se încredințează acestuia, deși sancțiunea art. 287 alin. (2) și 179 alin. (2) Cod penal prevăd pedepse alternative sub formă de amendă și muncă neremunerată în folosul comunității.

4.4. Inculpatul Anatolie Dubița, care a solicitat casarea parțială a hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și aplicarea în privința lui a Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, pe capetele de acuzare prevăzute la art. 287 alin. (2) și 179 alin. (2) Cod penal.

5. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2019, recursurile ordinare declarate au fost admise, casată parțial decizia instanței de apel, în partea condamnării lui Anatolie Dubița în baza art. 287 alin. (2) lit. a), art. 179 alin. (2) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, cât și aplicării pedepsei definitive conform art. 84 Cod penal, fiind dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate au fost menținute.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, apelul avocatului Serghei Postica declarat în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, admise celelalte apeluri, casată sentința în partea calificării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal în prevederile art. 201¹ alin. (4) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive, fiind pronunțată o nouă hotărâre în această parte.

Anatolie Dubița a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani.

Lui Anatolie Dubița, recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni.

Lui Anatolie Dubița, recunoscut vinovat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiunii, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa stabilită lui Anatolie Dubița a fost redusă cu 438 zile.

În rest, sentința au fost menținută.

6.1. Conform încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10

iulie 2019, în temeiul art. 249 Cod de procedură penală, s-a dispus: „*Se corectează eroarea de calcul strecurată în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019 și se substituie sintagma 438 zile cu sintagma 1752 de zile, echivalentul a 4 ani 9 luni și 7 zile*”.

7. Decizia instanței de apel din 20 iunie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către:

7.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că termenul pedepsei pe care inculpatul urmează să-l ispășească, este greșit redus în temeiul art. 385 Cod de procedură penală.

7.2. Avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului, care în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea condamnării lui Anatolie Dubița în baza art. 287 alin. (2) lit. a), 179 alin. (2) Cod penal, în partea stabilirii pedepsei în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal și aplicării pedepsei definitive conform art. 84 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în aceeași instanță de apel.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a comis o eroare de drept în privința individualizării pedepsei și anume prin faptul că aceasta nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 84 Cod penal în coroborare cu art. 364¹ Cod de procedură penală, aplicându-i lui Anatolie Dubița o pedeapsă inechitabilă, prea aspră, iar inculpatul întrunește toate condițiile pentru ca în privința lui să fie aplicată amnistia.

7.3. Avocatul Larisa David - reprezentantul succesorului victimei și a părților vătămate, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și integrală a încheierii din 10 iulie 2019 de corectare a erorilor de calcul, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Anatolie Dubița să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal la 30 de ani închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cu încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului pe capătul de învinuire prevăzut de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, însă instanța de apel la rejudecare din nou repetă aceeași eroare de drept aplicând pedepse identice cu cele precedente, lăsând fără răspuns solicitarea privind aplicarea pedepsei de 30 ani închisoare, deci instanța la rejudecare cauzei nu s-a conformat indicațiilor instanței de recurs, care sunt obligatorii.

De asemenea, acesta a invocat că instanța de apel nu a fost în drept să depășească limitele rejudecării și să aplice în privința acestuia prevederile art. 385

alin. (5) Cod de procedură penală.

Instanța de apel după adoptarea încheierii din 10 iulie 2019, contrar prevederilor art. 248 - 249 Cod de procedură penală, a modificat dispozitivul deciziei integrale înlocuind 438 zile cu 1752 zile, fapt ce este ilegal, instanța nefiind în drept să modifice dispozitivul deciziei integrale, care trebuie să coincidă cu cel pronunțat, fiind doar în drept, ulterior, după depistarea erorilor să le corecteze din acesta prin încheiere, dar nu să schimbe, modifice conținutul dispozitivului în decizia integrală, fapt ce atestă necesitatea casării deciziei și în acest sens.

Contrar prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, instanța de judecată a omis și nu s-a expus asupra menținerii sechestrului aplicat pe bunurile inculpatului în cadrul urmăririi penale, deși fiind admisă acțiunea civilă parțial.

La fel, instanța de apel nu s-a expus asupra cheltuielilor judiciare suportate în instanța de apel pentru asistența juridică de către părțile vătămate.

7.4. Succesorul părții vătămate, XXXXX XXXXX, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și integrală a încheierii din 10 iulie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Anatolie Dubița să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal la 30 de ani închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cu încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei, sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat motive similare cu cele descrise la pct. 7.3. a prezentei decizii.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2021, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel din 20 iunie 2019 și încheierea din 10 iulie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

8.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate și nu a respectat prevederile art. 436 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

A fost încetat procesul penal în privința lui Anatolie Dubița pe învinuirea în baza art. 179 alin. (2) lit. a), 287 alin. (2) lit. a) Cod penal în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la Proclamarea independenței Republicii Moldova.

Lui Anatolie Dubița, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa de 30 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Potrivit art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pentru constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, lui Anatolie Dubița i-a fost redusă pedeapsa aplicată cu 332 zile.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

10. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la 21 ianuarie 2017, în jurul orei 21:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul comiterii omorului concubinei XXXXX XXXXX, care conform prevederilor art. 133¹ Cod penal este membru de familie, s-a deplasat la magazinul alimentar „Garant Iovu” situat în sat. XXXXX r-nul XXXXX unde ultima activa în calitate de vânzătoare.

Ajungând în incinta magazinului, a servit băuturi alcoolice, după care a inițiat un conflict cu aceasta din motive de gelozie.

Continuând acțiunile criminale, după ce XXXXX XXXXX a închis magazinul și se deplasa spre domiciliu pe traseul Chișinău - Cimișlia, situat în preajma sat. Răzeni, în direcția or. Cimișlia, urmărind-o, a ajuns-o din spate și a apucat-o cu ambele mâini de gât sugrumând-o, apoi i-a aplicat intenționat cu premeditate și deosebită cruzime mai multe lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, în deosebi în regiunea capului în urma căror aceasta a decedat, după care cadavrul l-a aruncat în șanțul de scurgere de pe marginea traseului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 19D/187 din 11 mai 2017, s-a conchis că moartea XXXXX XXXXX a survenit cu cca. 24-32 ore, în rezultatul asfexiei mecanice prin sugrumare, echimoze și excoriații pe gât, fractura cornului mare drept a osului hioid și cartilajului tiroidian stâng al laringelui cu hemoragii pronunțate în țesuturile moi adiacente, asociate cu hemoragii punctiforme în conjunctive palpebrală, pete subpleurale și subepicardiale (petele lui Tardieu), hemoragii pe uvulă, traumă cranio-cerebrală închisă, hemoragii pericraniene de culoare roșii-închise, sector masiv hemoragie, în lobul temporal pe dreapta, urme de conținut hemoragic în ventriculii laterali, excoriații și echimoze pe cap, gât, membre superioare și ca rezultat al comprimării formațiunilor neurovasculare ale gâtului, realizată prin intermediul mâinii sau mâinilor agresorului care are legătură causală directă cu survenirea decesului și în comun se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Anatolie Dubița în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, după indicii calificativi - omorul intenționat a unei persoane, cu premeditare, asupra unui membru de familie, cu o deosebită cruzime.

Totodată, instanța de apel a indicat că deși inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta se demonstrează prin

cumulul de probe administrat la urmărirea penală, care sunt concludente, utile, veridice și coroborează între ele.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în speță a fost demonstrată și vinovăția inculpatului Anatolie Dubița în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), 287 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Cu referire la solicitarea de aplicare a amnistiei pe aceste două episoade în privința inculpatului Anatolie Dubița, instanța de apel a menționat că acesta și-a recunoscut vinovăția în comiterea acestor infracțiuni, s-a căit sincer, a întreprins toate măsurile necesare pentru repararea prejudiciului cauzat prin aceste infracțiuni, și astfel se întrunesc condițiile prevăzute de art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și urmează a fi încetat procesul penal pe aceste episoade.

Ce ține de individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Anatolie Dubița pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, instanța de apel a menționat că ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de circumstanțele cauzei de gravitatea infracțiunii săvârșite care este una excepțional de gravă, comisă cu intenție, omorul a fost săvârșit prin sugrumare, metodă care demonstrează manifestarea cruzimii deosebite, de personalitatea inculpatului care și-a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate, are grad de invaliditate, a achitat prejudiciul părților civile Trofim Ciotu și Valentina Ciotu, a manifestat acordul cu cuantumul prejudiciului material și moral dispus spre încasare de către prima instanță în beneficiul succesorului părții vătămate, anterior acesta este judecat, că a săvârșit toate trei infracțiuni sub influența alcoolului, cu aplicarea violenței, iar omorul a fost săvârșit asupra unui membru al familie, cu o deosebită cruzime.

Instanța de apel a concluzionat, reieșind din acțiunile prejudiciabile, de specificul acestora, că inculpatului Anatolie Dubița, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹) și j) din Codul penal, urmează a-i fi aplicată pedeapsă, detențiune pe viață.

Totodată, instanța de apel a indicat cauza a fost examinată în procedura simplificată, în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, instanța de apel a conchis că este proporțional și echitabil de aplicat în privința inculpatului Anatolie Dubița, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 30 de ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

De asemenea, instanța de apel a constatat în privința lui Anatolie Dubița conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind respectiv redusă pedeapsa acestuia.

În continuare, instanța de apel a indicat că nu sunt întemeiate argumentele invocate în apel de către inculpat și apărătorul său cu privire la acțiunea civilă, și anume la cuantumul dispus spre încasare în beneficiul succesorului părții vătămate, din considerentul că soluția primei instanțe în această parte este corectă și motivată.

11. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

11.1. Avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului, care în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, solicită casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal și reducerea pedepsei în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 75, 76, 78 din Codul penal și anume, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază, de influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului și de persoana celui vinovat, de faptul că Anatolie Dubița întrunește mai multe circumstanțe atenuante și anume, a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și a reparat paguba părților vătămate Trofim Ciotu și Valentina Ciotu;

- deși sancțiunea infracțiunii articolului 145 alin. (2) lit. a), e¹) și j) Cod penal, incriminate inculpatului prevede o pedeapsă alternativă sub formă de închisoare de la 15 la 20 de ani, instanța de apel nemotivat și neîntemeiat a aplicat cea mai aspră pedeapsă, detențiune pe viață;

- din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că Anatolie Dubița a recunoscut vina în comiterea faptelor ce i se încriminează integral, se caracterizează pozitiv la locul de trai, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, acesta fiind angajat oficial în cadrul SRL „Rîul Vechi” la evidență la medicul narcolog nu se află, la evidența medicului psihiatru se află ca consecință a unei traume cranio-cerebrală fiind invalid de gradul II, duce un mod de trai civilizată, se căiește sincer de cele comise, a cooperat activ cu organele de urmărire penală, mai mult, s-a manifestat pentru achitarea prejudiciului părților vătămate, fapt ce denotă, că inculpatul a realizat gravitatea faptelor și pericolul social al acțiunilor sale, or doar faptul că Anatolie Dubița se afla în stare de ebrietate, această circumstanță agravantă nu poate prevala asupra tuturor acestor circumstanțe atenuante nominalizate mai sus;

- Anatolie Dubița are dreptul ca pentru prima dată să-i fie aplicată cea mai blândă pedeapsă în limitele de 15-20 ani, or detențiunea pe viață se aplică în cazurile când inculpatul a comis anterior mai multe infracțiuni în serie, este un recidivist, a omorât mai multe persoane concomitent, sau anterior a mai comis un omor, iar pedeapsa aplicată nu și-a atins scopul legii penale de reeducare și corijare a acestuia;

- prin nemotivarea aplicării celei mai aspre pedepse, instanța de apel a înălcat prevederile art. 6 § CEDO;

- instanța de apel greșit a calculat numărul de zile cu care urma a fi redusă pedeapsa conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, or a redus pedeapsa lui Anatolie Dubița cu 332 zile pentru perioada aflării acestuia în arest preventiv, pe când în dispozitivul deciziei se indică, „*termenul executării pedepsei aplicate inculpatului Dubita Anatolie de calculat din data de 28 octombrie 2020, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la data de 22 ianuarie 2017, până la data de 28 octombrie 2020*”.

11.2. Avocatul Elena Comarnițaia în interesele inculpatului, care în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și art. 3, 5, 6 CEDO, solicită casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie revizuită pedeapsa penală aplicată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale;

- aplicarea pedepsei definitive - privarea de libertate pe o perioadă de 30 de ani se echivalează cu condamnarea pe viață a inculpatului, cu atât mai mult cu executare în penitenciar de tip închis, ceea ce se confirmă că el prin astfel de modalități nu se va resocializa în locurile de detenție, cunoscând contingentul din penitenciare, dar dimpotrivă, va rămâne cu acea mare dezamăgire în privința corectitudinii aplicării legii penale și atingerii scopului legii penale, iar instanța de apel i-a aplicat cea mai dură (aspră) pedeapsă penală prevăzută pentru învinuirea înaintată - detențiunea pe viață, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală. În pofida faptului că legea penală prevede în calitate de sancțiune și o altă pedeapsă de la 15 la 20 de ani;

- prin stabilirea pedepsei maxime - detențiunea pe viață, însă datorită aplicării art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, termenul pedepsei este de 30 de ani închisoare, executarea pedepsei stabilite inculpatului Anatolie Dubița îi cauzează suferințe fizice și îi înjosește demnitatea;

- instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul este invalid de gradul II, care necesită tratament permanent și supraveghere medicală corespunzătoare;

- deși acuzatorul de stat a solicitat aplicarea unei pedepse de 17 ani închisoare, instanța de apel a aplicat pedeapsa cu detențiune pe viață, prin ce a încălcat prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală.

12. La recursurile ordinare declarate de avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului Anatolie Dubița și de avocatul Elena Comarnițaia în interesele inculpatului Anatolie Dubița, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Larisa David - reprezentantul succesorului părții vătămate și părților vătămate/civile, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

În acest sens, indică că argumentele din recursuri nu sunt întemeiate, or din declarațiile inculpatului nu rezultă că acesta se căiește sincer de cele comise, acesta nu a recuperat nimic din suma prejudiciului cauzat succesorului părții

vătămate, anterior a mai fost condamnat pentru acțiuni violente, a comis un concurs de infracțiuni, a comis omorul concubinei cu deosebită cruzime, o infracțiune excepțional de gravă, prin ce se atestă pericolul social al inculpatului și necesitatea aplicării celei mai aspre pedepse penale posibile.

13. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursurilor, recurenții invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11), 15), 16) Cod de procedură penală, precum și încălcarea art. 3, 5, 6 CEDO, criticând în esență decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului Anatolie Dubița pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurenți în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs invocate de recurenți, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum și încălcarea art. 3, 5, 6 CEDO, și anume că instanța de apel nu și-a motivat soluția în partea aplicării pedepsei, Colegiul penal lărgit constată că aceste temeiuri de recurs nu sunt incidente în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului Anatolie Dubița, descrise și în pct. 2.4 a prezentei decizii, întemeindu-și soluția în baza probelor verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare parțială a sentinței primei instanțe și pronunțare a unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în privința lui Anatolie Dubița pe învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) lit. a), 287 alin. (2) lit. a) Cod penal în temeiul art. 2 al Legii privind amnistia nr. 210 din 29 iulie 2016, și de condamnare a inculpatului Anatolie Dubița în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal la 30 ani închisoare, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei, care

este expus clar, or în speță instanța de apel corect a constatat că doar prin executarea acestei pedepse, inculpatul Anatolie Dubița va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, și vor fi atinse scopurile pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Anatolie Dubița, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, fără ca instanța de apel să admită omisiuni sau erori de drept sau de fapt ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

În privința motivelor invocate de recurenți ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind menționat de aceștia că: *„Anatolie Dubița întrunește mai multe circumstanțe atenuante și anume, a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și a reparat paguba părților vătămate Trofim Ciotu și Valentina Ciotu; se caracterizează pozitiv la locul de trai, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, acesta fiind angajat oficial în cadrul SRL „Rîul Vechi” la evidență la medicul narcolog nu se află, la evidența medicului psihiatru se află ca consecință a unei traume cranio-cerebrală fiind invalid de gradul II, duce un mod de trai civilizată, se căiește sincer de cele comise, a cooperat activ cu organele de urmărire penală, mai mult, s-a manifestat pentru achitarea prejudiciului părților vătămate, fapt ce denotă, că inculpatul a realizat gravitatea faptelor și pericolul social al acțiunilor sale, or doar faptul că Anatolie Dubița se afla în stare de ebrietate, această circumstanță agravantă nu poate prevala asupra tuturor acestor circumstanțe atenuante nominalizate mai sus deși sancțiunea infracțiunii articolului 145 alin. (2) lit. a), e¹) și j) Cod penal, incriminate inculpatului prevede o pedeapsă alternativă sub formă de închisoare de la 15 la 20 de ani, instanța de apel nemotivat și neîntemeiat a aplicat cea mai aspră pedeapsă, detențiune pe viață; prin stabilirea pedepsei maxime - detențiunea pe viață, însă datorită aplicării art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, termenul pedepsei este de 30 de ani închisoare, executarea pedepsei stabilite inculpatului Anatolie Dubița îi cauzează suferințe fizice și îi înjosește demnitatea; instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul este invalid de gradul II, care necesită tratament permanent și supraveghere medicală corespunzătoare”,* Colegiul penal lărgit atestă că reprezintă opinia subiectivă a recurenților ce nu poate fi acceptată, or circumstanțele menționate au fost luate în considerare de instanța de apel la adoptarea soluției privind pedeapsa stabilită inculpatului Anatolie Dubița în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e¹), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală de 30 ani închisoare, precum și a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prescrise în art. 75 Cod penal, în coraport cu gravitatea infracțiunii săvârșite – una excepțional de gravă, de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f. d. 11-12 vol. II), este invalid de gradul II (f. d. 156 vol. IV), anterior a fost judecat, antecedentele penale fiind stinse (f. d. 15 vol. II), a comis trei infracțiuni pe două fiind amnistiat, și deși și-a recunoscut vinovăția și afirmă că se

căiește de cele comise, nu a reparat prejudiciul cauzat succesorului părții vătămate prin comiterea acestei infracțiuni (fapt confirmat inclusiv și în referința depusă la prezentele recursuri ordinare de reprezentantul succesorului părții vătămate și a părții civile, avocatul Larisa David), modul comiterii faptei, anume că a săvârșit infracțiunea de omor, cu premeditare, cu deosebită cruzime (prin sugrumare) asupra unui membru de familie, urmarea prejudiciabilă - decesul unei persoane.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel, în condițiile enunțate supra, i-a stabilit inculpatului Anatolie Dubița o pedeapsă echitabilă și proporțională cu gravitatea faptei comise, or doar prin executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 30 de ani, aplicată conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în speța dată, inculpatul Anatolie Dubița va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, și vor fi atinse scopurile pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Anatolie Dubița, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal lărgit notează că pedeapsa și modul de executare a acesteia sunt echitabile când impun infractorului lipsuri și restricții drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și sunt suficiente pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate sau a succesorilor acesteia, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, cu referire la criticile recurentului Serghei Postica în privința aplicării de către instanța de apel a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, „că instanța de apel a redus doar cu 332 zile pedeapsa închisorii pe când în dispozitivul deciziei se indică, „termenul executării pedepsei aplicate inculpatului Dubița Anatolie de calculat din data de 28 octombrie 2020, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la data de 22 ianuarie 2017, până la data de 28 octombrie 2020””, Colegiul penal lărgit consideră că sunt nefondate și nu pot fi acceptate, or din materialele cauzei rezultă că instanța de apel a constatat just în privința lui Anatolie Dubița încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din CEDO, și astfel în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ce prevede că „în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv”, a luat în considerare perioada deținerii acestuia anume în arest preventiv și corect, în aceste circumstanțe a redus pedeapsa definitivă stabilită cu încă 332 zile.

Totodată, ce ține de menținerea din dispozitivul deciziei specificată de recurent, Colegiul penal lărgit notează că această parte a dispozitivului deciziei instanței de apel este adoptată nu în baza art. 385 alin. (5) Cod penal după cum consideră recurentul, dar în temeiul art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, art. 88 alin. (3) Cod penal, și anume prevederi ce se referă computarea

termenului în care inculpatul a fost deținut în arest preventiv și arest de la 22 ianuarie 2017, până la rămânerea definitivă a sentinței - 28 octombrie 2020 data pronunțării deciziei instanței de apel, cu includerea acestei perioade în termenul închisorii.

Astfel, Colegiul penal lărgit stabilește că instanța de apel la acest aspect s-a condus corect de prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, fără să comită vreo eroare ce ar afecta legalitatea soluției sale, motiv din care motivarea acesteia se acceptă de instanța de recurs ordinar.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul avocatul Serghei Postică a indicat temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 11), 15), 16) Cod de procedură penală, și avocatul Elena Comarnițaia a indicat prevederile art. 3,5 CEDO declarativ, fără a invoca careva argumente prin prisma acestor temeiuri de recurs, iar instanța de recurs ordinar verificând decizia instanței de apel și sub aceste aspecte, nu a identificat nici un motiv întemeiat ce ar confirma incidența acestor temeiuri de recurs în prezența speței.

Totodată, ce ține de critica recurentului Elena Comarnițaia „*deși acuzatorul de stat a solicitat aplicarea unei pedepse de 17 ani închisoare, instanța de apel a aplicat pedeapsa cu detențiune pe viață, prin ce a încălcat prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală*”, Colegiul penal lărgit invocă că este neîntemeiată, or prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală se referă la judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și nu ține solicitarea/concluzia acuzatorului de stat privind pedeapsa ce urmează a fi aplicată, invocată în cadrul dezbaterilor judiciare.

Mai mult, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 381 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile propuse de către părți pentru instanța de judecată la adoptarea soluției, inclusiv și în latura pedepsei nu poartă un caracter obligatoriu, or instanța de judecată în virtutea art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar potrivit art. 75 Cod penal, instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede răspundere pentru infracțiunea săvârșită.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel, ce este legală și întemeiată, or asupra acelorași motive invocate în recursuri, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel, nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Prin urmare, motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles

ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

14. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

15. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului Anatolie Dubița și de avocatul Elena Comarnițaia în interesele inculpatului Anatolie Dubița împotriva deciziei din 28 octombrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe Dubița Anatolie XXXXX, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 17 iunie 2021.

Președinte

Svetlana Filincova

Judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Ala Cobăneanu